

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/5267.**

Benyújtás dátuma: **2023-09-20 11:11**

Parlex azonosító: **1MI00J980001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Tordai Bence (Párbeszéd)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Szijjártó Péter, külgazdasági és külügyminiszter**

Az interpelláció címe: **"Hogyan értékeli a kínai akkumulátorgyárak hazai jelenlétét az Európai Bizottság elnökének múlt heti bejelentése nyomán?"**

Egy klasszikust idézve: most már a Holdról is látszik, milyen kapitális melléfogás – mondjuk ki bátran, bűn – volt, hogy a kormány egy bizonytalan jövőjű akkumulátortechnológia főként kínai gyártóinak bejövételére tette fel gazdaságunk jövőjét. Közismert, régóta mondjuk itt önöknek, hogy az akkumulátorgyártáshoz semmilyen szükséges adottsággal – olcsó árammal, sok vízzel, munkaerővel – nem rendelkezünk. A gyárak a GDP-növekményen kívül semmilyen gazdasági igényt nem elégítenek ki, Nyugatra termelnek, nálunk csak a vízre, az áramra, a termőföldre meg az ártalmas hulladékaik befogadására tartanak igényt. Ráadásul a hatósági rendszerünk képtelen az ellenőrzésükre, a környezetvédelmi és munkaügyi szabályokat nem tartják be, mérgezik a dolgozóikat, a környéken élőket és a környezetet.

Ezt sajnos tudtuk eddig is. Ami az elmúlt héten finoman becsúszott még a képbe, hogy a kínai elektromosautó- és -alkatrészgyártók olyan mértékű tiltott állami támogatásból működnek, hogy az Európai Bizottság a versenytorzító hatások miatt szubvencióellenes vizsgálatot indít ellenük.

Nem kell közgazdasági Nobel-díj ahhoz, hogy belássuk: a Bizottság mozgása finoman szólva is újra megkérdőjelezi a kormány akkumulátoripari stratégiájának bölcsességét. Amit önök a környezetünket és a jövőnket felélve iparfejlesztés címszó alatt csinálnak, az ilyen formában nemhogy nem illeszkedik Európa saját elektromos autóipari stratégiájába, de nagymértékben szembemegy azokkal.

Mi se nyugati, se keleti akkugyárakat nem szeretnénk, tekintettel a szűkülő vízkészletekre és egyéb adottságainkra, sőt a Párbeszéd – ZÖLDEK szerint a multik kiszolgálására épülő gazdasági modell

eleve alkalmatlan Magyarország felzárkóztatására, a kínai akkumulátorgyarmattá válás pedig nemcsak erre alkalmatlan, hanem általában is működésképtelen az uniós környezetben. Itt az ideje, hogy a kormány felhagyjon a káros és megvalósíthatatlan akkumulátoripari rémálmainak megvalósításával.

Magyarország az elmúlt másfél évtizedben a német autógyárak földjévé vált. Most annyi változik, hogy már a távol-keleti akkumulátorgyáraké is.

Az Európai Bizottság szubvencióellenes vizsgálatából megint az látszik, hogy adott egy kapcsolatrendszer, amelyben Európa ébred – talán késve ébred, de ébred –, mi, magyarok pedig kormányunk rejtett és kevésbé rejtett motivációi miatt maradunk büszkén és dacosan hozzákötve cseppet sem jóhiszemű és szalonképes partnerekhez. A cechet Magyarország – a környezetünk, a jövőnk, a jólétünk állja.

Kérem tehát, hogy válaszoljon a kérdéseimre.

Van-e a kormánynak B terve arra az esetre, ha a már eddig is közpénzszázmilliárdokat fölemésztő, a legértékesebb termőföldjeinket elfoglaló kínai akkugyárak magyarországi terjeszkedése az uniós vizsgálat nyomán akadályokba ütközik?

Ki viseli a felelősségét ennek a Magyarországot és Európát a külföldi nagytőke – jelen esetben Kína – érdekeinek kiszolgálni próbáló térfoglalási próbálkozásnak az évtizedekre kiható káros következményeiért, ha a balul elsült kísérlet végleg megbukik?